

ת"פ 3242/05/18 - מדינת ישראל נגד תמיר אביטל

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 3242-05-18 מדינת ישראל נ' אביטל

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
תמיר אביטל

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד יאיר הלר

ב"כ הנאשם: עו"ד איה שריק

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר דיוני, שכלל את תיקונו של כתב האישום בעבירה שעניינה **איסור פגיעה בערך טבע מוגן**, לפי סעיף 33(ג) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח - 1998.

עובדות כתב האישום המתוקן בשנית

2. באירוע מחודש יולי 2017 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, לכד הנאשם נחש צפע, שהינו ערך טבע מוגן, "תוך חליבת שיניו". בכתב האישום צוין: "על פי חוות דעת מומחה, פעולות של חליבת ארס של נחש ארסי או עקירת שיני ארס בידי לוכד נחשים בסמוך לשחרור הנחש, מהווה פגיעה בערך טבע מוגן, מסכנת את פוטנציאל ההשרדות של הנחש ואף ביכולת ההזנה שלו. באופן עקיף מדובר בפגיעה במערכות האקולוגיות לאור התועלות שמביאים הנחשים כמדבירי מזיקים".

3. ב"כ הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו יעתרו במשותף להטיל על הנאשם עונש הכולל קנס והתחייבות, ללא הסכמה ביחס לגובהם. ב"כ הצדדים הוסיפו כי מוסכם "שלנחש יש יכולת ייצור חוזר של ארס כדבר שבשגרה". עוד הוסכם כי תיק חקירה שנפתח נגד הנאשם ייסגר.

טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, בפרט לאור העובדה שביצע אותה עת שימש כלוכד נחשים ובכך ניצל את מיומנותו, כמו גם את האמון שניתן בו, על מנת לפגוע בנחש הצפע, תוך חליבת הארס משיניו. לדבריו, נגרם נזק לא רק לנחש אלא גם למערכות האקולוגיות כמפורט בכתב האישום. התובע ביקש להשית על הנאשם קנס שלא יפחת מ-10,000 ₪ והתחייבות למשך שלוש שנים, שמטרתם להרתיע הן את הנאשם והן עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות בעתיד. לדברי התובע, על אף תיקונו לקולא של כתב האישום, זאת מטעמים ראיתיים, עדיין מדובר באירוע חמור שראוי להתייחסות עונשית הולמת.

5. מנגד, טענה ב"כ הנאשם שמדובר באירוע בודד ולא חמור, המצדיק קביעת מתחם עונשי שבקצהו עליון קנס בסך 1,000 ₪. הסנגורית הטעימה את התיקון המשמעותי שנערך בכתב האישום ואת חלוף הזמן מאז בוצעה העבירה, תוך שהוסיפה כי "אין אינדיקציה לנזק" לנחש לאור העובדה שנמחקו מכתב האישום הסעיפים העוסקים בחליבת ארס משיניו, להבדיל מחליבת שיני הנחש. מאידך גיסא, נטען שהנזק שנגרם לנאשם כתוצאה מההליך הפלילי הוא משמעותי וכולל בעיות רפואיות ושליטת רישיונו ללכוד נחשים, זאת לצד נסיבות אישיות קשות נוספות שאינן קשורות בהליך (נ/1). עוד ביקשה ב"כ הנאשם להתחשב בהשפעת נגיף הקורונה על מצבו הכלכלי של הנאשם ולהסתפק בהטלת קנס בסך מאות בודדות של שקלים.

6. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה וציין כי שאיפתו בחיים היא להיות אזרח טוב יותר וממושם שמקיים את החוק וכי הוא מצר מאוד על שעשה.

מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים שנפגעו ונסיבות ביצוע העבירה

8. העבירה של איסור פגיעה בערך טבע מוגן, כשמה כן היא, נועדה להגן על ערכי טבע מוגנים ובכלל זה על כלל היצורים החיים והצומח, אשר אלמלא הגנת החוק, עלולים להיכחד או להיפגע ללא תקנה. חומרת מעשיו של הנאשם באה לידי ביטוי בראש ובראשונה בכך שבאותה תקופה הוא שימש כלוכד נחשים, ובכך מעל באמון שניתן בו, ניצל את ההיתר שניתן לו על פי חוק כדי לתפוס את הנחש ולחלוב ארס משיניו, תוך פגיעה ביכולות ההישרדות וההזנה שלו. נוכח העובדה שהנחש מתקיים מאכילת מזיקים, הסב הנאשם פגיעה גם למערכת האקולוגית. בעניין זה אציין שאין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיה בכתב האישום המתוקן בשנית אין אינדיקציה לנזק שנגרם לנחש מן הטעם שלא צוין בו שהנאשם חלב את הארס משיניו. בסעיף 4 לכתב האישום המתוקן בשנית מצוין מפורשות שהנאשם לכד את הנחש תוך חליבת שיניו, כאשר למיטב הבנתי חליבת השיניים משמעותה אחת - חליבת הארס משיניו. בנקודה זו חשוב לציין שעצם תפיסת הנחש אינה פעולה טבעית עבורו, לא כל שכן הוצאת הארס מגופו שלא בדרך הטבע ושלא למטרה למענה נוצר, תוך הפעלת כוח אנושי לצורך כך.

לצד האמור, מכתב האישום עולה כי מדובר באירוע בודד שכלל חליבת ארס מנחש אחד. נוסף על כך, בהינתן ההסכמה שהוצגה לפיה לנחש יש יכולת לייצר ארס מחדש כדבר שבשגרה, הרי שהפגיעה בהישרדותו וביכולת ההזנה שלו לא הייתה משמעותית וכפועל יוצא מכך הפגיעה במערכת האקולוגית קטנה אף היא. לאור האמור, כאשר לנגד עיני העובדה שהעבירה בוצעה בידי לוכד נחשים, מצאתי שהפגיעה בערך המוגן במקרה זה היא בינונית.

מדיניות הענישה

10. בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים, חלקם חמורים יותר מענייננו וחלקם קלים יותר בנסיבותיהם, מעלה כי מתחם העונש ההולם את העבירה שלפניי בנסיבותיה, נע בין קנס בסך 4,000 ₪ לבין קנס בסך 8,000 ₪, לצד הטלת התחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה בעתיד על סך אלפי שקלים. דוגמאות למקרים חמורים יותר מענייננו ניתן למצוא בפסקי דין שהוגשו מטעם המאשימה: ת"פ (נת') 54445-03-18 מדינת ישראל נ' עאזם ואח' (28.10.2020); ת"פ (אילת) 58067-07-19 מדינת ישראל נ' שיינמן ואח' (18.12.2019). למקרים בהם הוטלו קנסות בהיקפים מתונים יותר הפנתה ב"כ הנאשם, ואולם מן הראוי לציין שמדובר בפסיקה ישנה יחסית. ראו לדוגמא: ת"פ (נצ') 9436-06-10 מדינת ישראל נ' מגאמסה (28.10.2010); ת"פ (נצ') 9444-04-10 מדינת ישראל נ' גנטוס ואח' (2.3.2011); ת"פ 1418-08-09 (קריות) מדינת ישראל נ' גלבוש ואח' (23.2.2011).

קביעת העונש בתוך המתחם

11. מהמסמכים שהגיש הנאשם (נ/1) עולה שלנאשם נקבעה נכות בשיעור של 32%, המגבילה את כושר עבודתו ואת יכולתו להשתכר, זאת לצד בעיות רפואיות נוספות מהן הוא סובל. בשים לב לאמור, לצד עברו הנקי של הנאשם, הודאתו ונטילת האחריות מצדו, מצאתי להשית עליו קנס בתחתית המתחם, תוך איזון האמור בהטלת ההתחייבות בסכום גבוה יחסית, במטרה להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד. בהיעדר בקשה מטעם המאשימה להשית על הנאשם רכיב של מאסר על תנאי, אני נמנע מלעשות כן.

12. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשמונה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 1.5.2021 והיתרה בכל אחד לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ב. התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע.

13. ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"א, 25 פברואר 2021, בנוכחות הצדדים.

עמוד 3

